

9 Απριλίου 2002

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης στη δευτερολογία του, στην αποψινή συζήτηση στη Βουλή με θέμα: Αλλαγή του εκλογικού συστήματος και ψήφιση της απλής αναλογικής, είπε τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Θα ήθελα να σχολιάσω εν συντομία τα όσα είπαν οι συνάδελφοι στη συζήτηση:

- ◆ Η κυρία Παπαρήγα ανέπτυξε την ανάγκη να υπάρχει απλή αναλογική. Τονίζω και πάλι ότι δεν έχουμε προκρίνει κανένα εκλογικό σύστημα. Υπάρχει το σημερινό εκλογικό σύστημα και όταν αρχίσει η συζήτηση είμαστε ανοικτοί.

Το νέο εκλογικό σύστημα πρέπει πάντως να εξασφαλίζει την πολυκομματική σύνθεση της Βουλής, βεβαίως την κυβερνητική σταθερότητα και αυτό είναι μια ανάγκη για τον τόπο, καθώς και τη γνήσια αντιπροσώπευση των πολιτών. Ανέφερα ότι θα εξετάσουμε πώς μπορούμε να συμβιβάσουμε αυτή τη γνήσια αντιπροσώπευση των πολιτών με την ανάγκη της σταθερότητας. Πιστεύω ότι με διάλογο και συναίνεση θα καταλήξουμε σε ένα εκλογικό σύστημα που θα συμβάλει με τον καλύτερο τρόπο στον εκσυγχρονισμό του πολιτικού μας συστήματος και την ποιοτική αναβάθμιση της δημοκρατίας.

- ◆ Άκουσα με ενδιαφέρον την τοποθέτηση του κ. Καραμανλή. Κατά τον κύριο Καραμανλή, ένα είναι το πρόβλημα στον τόπο. Δεν υπάρχουν θέματα τα οποία προκύπτουν από τις διαδικασίες της ανάπτυξης, δεν υπάρχουν θέματα τα οποία προκύπτουν από την ανάγκη προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας στις εξελίξεις. Δεν υπάρχουν θέματα τα οποία θέτει η οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας, ούτε αυτό που ο κ. Κωνσταντόπουλος αποκάλεσε «το σύστημα της κρατικής διοίκησης». Δεν υπάρχουν θέματα από το κοινωνικό περιβάλλον, δεν υπάρχει ιστορική διαδρομή. Σ' αυτή τη χώρα –αυτή είναι η θέση του– όλα είναι καλά και θα μπορούσαν να είναι καλύτερα, θα μπορούσαν να είναι άριστα. Ένα εμπόδιο υπάρχει, ένα είναι το κακό. Το κακό είναι η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Η μόνη και αποκλειστική αιτία όλων αυτών των δεινών του τόπου, τα οποία μας περιέγραψε με εξαιρετικά γλαφυρό τρόπο, είναι η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Εμείς, εγώ επίσης προσωπικά, είμαι και είμαστε για όλα αυτά υπεύθυνοι. Αν φύγουμε εμείς, όλα αυτά θα γίνουν καλά και ωραία, προφανώς χωρίς καμιά προσπάθεια, αυτόματα, ακολουθώντας τη γνωστή θεωρία του «αυτόματου πιλότου».

Πρώτα απ' όλα κατάλαβα γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν κάνει προτάσεις. Δεν κάνει προτάσεις, δεν αναπτύσσει τα θέματα με το να τα συζητήσει, να τα αναλύσει και να συγκεκριμενοποιήσει πολιτικές σε ορισμένες κατευθύνσεις, γιατί βεβαίως δεν χρειάζεται προτάσεις, αφού είναι πολύ απλό το πράγμα για τη Νέα Δημοκρατία: Να φύγουμε εμείς και θα επανέλθουν όλα ωραία στην κατάσταση την οποία η ίδια δημιούργησε από το 1974 και μετά που έτρεχαν όλα ρολόι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο επιστημονικός όρος για τον τρόπο παρουσίασης αυτών των προβλημάτων είναι η λέξη «μανικαϊσμός». Αν ανοίξετε το λεξικό, θα διαπιστώσετε ότι «μανικαϊσμός» είναι η θεωρία εκείνη που περιγράφει όλα άσπρα – μαύρα ή η αρχή του καλού και του κακού. Το μανικαϊσμό και τη δαιμονολογία στην πολιτική τους έχουν αναλύσει πολιτικοί επιστήμονες. Ο Καρλ Σμιτ το 1930 ήταν ο πλέον γνωστός. «Η ιδεολογία του εχθρού και φίλου» (αυτή είναι η απάντηση) και ακούσαμε σήμερα την ιδεολογία του εχθρού και φίλου σε ιδιαίτερη έκταση και ένταση, είναι η θεωρία του αυταρχισμού. Είναι η θεωρία που θέλει την εξαφάνιση του αντιπάλου. Είναι η θεωρία, η οποία δεν δέχεται «το άλλο». Γι' αυτό και εκεί στηρίζεται η όλη επιχειρηματολογία. Καλλιεργεί η Νέα Δημοκρατία πρότυπα εχθρότητας, πρότυπα αντιπαλότητας και πρότυπα διχασμού.

Αυτό το διχασμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον έχουμε ζήσει σ' αυτό τον τόπο. Τον έχουμε ζήσει παλαιότερα με υποκινητή, καθοδηγητή και πρωταγωνιστή τη Δεξιά. Και έχουμε ζήσει τις αρνητικές συνέπειες αυτής της στάσης και πόσο πλήρωσε η ελληνική κοινωνία μία τέτοια πολιτική άποψη και μια τέτοια πολιτική συμπεριφορά.

Καλώ τους πολίτες να αντισταθούν σε μία τέτοια νοοτροπία. Να είναι ελεύθεροι και κριτικοί –αυτό θέλουμε εμείς- απέναντι στον καθένα και ιδίως απέναντι σε εκείνους, οι οποίοι χωρίς περίσκεψη, χωρίς σκέψη για το πού οδηγούν τα πράγματα, χωρίς αντίληψη αν διαμορφώνουν ή όχι τέτοιου είδους πρότυπα. Να είναι αντίθετοι σε εκείνους, οι οποίοι ανακηρύσσουν ως εχθρούς όλους εκείνους που δεν μπορούν να τους πείσουν, όλους εκείνους οι οποίοι δεν συμφωνούν μαζί τους, όλους εκείνους οι οποίοι έχουν άλλη άποψη, όλους εκείνους που έχουν άλλη πρακτική και εκείνους οι οποίοι έχουν πάρει την ψήφο του ελληνικού λαού για μια τετραετία, όπως καθορίζει το Σύνταγμα.

- ♦ Άκουσα και τον κ. Κωνσταντόπουλο. Θα κρατήσω από την ομιλία του το εξής σημείο: Είπε ότι όποιες προσπάθειες δεν καταλήγουν στην απλή αναλογική, είναι παρασκηνιακές μεθοδεύσεις, είναι εκτός δημοκρατικού πεδίου, ότι «δεν υπάρχει νομιμοποίηση» (αυτή ήταν η

έκφρασή του) σε κυβερνήσεις οι οποίες δεν έχουν αναδειχθεί από την απλή αναλογική. Έτσι το κατάλαβα.

Πιστεύω ότι όλα αυτά είναι απόλυτα και λέγονται εν τη ρύμη του λόγου, διότι εάν εφαρμόσουμε στην πράξη ή εξετάσουμε τις ευρωπαϊκές κοινωνίες, σύμφωνα με τα κριτήρια τα οποία καθόρισε ο κ. Κωνσταντόπουλος, φοβούμαι ότι σχεδόν στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνονται μόνον παρασκηνακές μεθοδεύσεις, οι κυβερνήσεις κινούνται εκτός δημοκρατικού πεδίου και δεν υπάρχει καμία νομιμοποίηση.

Πιστεύω πως όλα αυτά είναι υπερβολές και καλό είναι το μέτρο, γιατί με το μέτρο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά μας.

- ◆ Τέλος, θέλω να αναφερθώ στους συναδέλφους, οι οποίοι μίλησαν για το Παλαιστινιακό. Εγώ δεν συμφωνώ με μια διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε ότι «οι ηγέτες της Ε.Ε. είναι περιδεείς υποτελείς απέναντι στις ΗΠΑ».

Θέλω να σας ενημερώσω ότι έχουν γίνει πολλές ενέργειες από πολλούς Πρωθυπουργούς της Ε.Ε. και απέναντι στο Ισραήλ και απέναντι σε τρίτες χώρες και κυρίως απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Έχουν έρθει σε επαφή, έχουν αναπτύξει τις απόψεις τους, έχουν πιέσει, έχουν υποστηρίξει και αποτέλεσμα αυτών των κινήσεων ήταν –πιστεύω- και το ταξίδι του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Πάουελ τώρα στη Μέση Ανατολή, το οποίο, πιστεύω και ελπίζω ότι θα οδηγήσει σε μία ανατροπή αυτής της κατάστασης.

Η ελληνική κυβέρνηση συμμετέχει σε όλες αυτές τις ενέργειες και αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη μια συζήτηση, ώστε ο υπουργός Εξωτερικών κ. Παπανδρέου να επισκεφθεί μάλλον την επομένη Τρίτη (16/4) τη Ραμάλα και να συναντηθεί με τον Πρόεδρο Αραφάτ για να συζητήσει μαζί του τον τρόπο αντιμετώπισης της κρίσης.

Ελπίζω πως και αυτό το ταξίδι, όπως και τα άλλα ταξίδια και οι επαφές που έχουν γίνει, να αποδώσουν το αποτέλεσμα το οποίο θέλουμε όλοι μας:

- Να σταματήσει η αιματοχυσία.
- Να αποσυρθούν οι δυνάμεις του Ισραήλ από τα παλαιστινιακά εδάφη.
- Να εφαρμοσθεί η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.
- Να υπάρξει και να αναγνωρισθεί το παλαιστινιακό κράτος.
- Να υπάρχει εγγύηση για το κράτος του Ισραήλ και
- Να επικρατήσει επιτέλους ειρήνη στη Μέση Ανατολή

Σας ευχαριστώ».